

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118316517
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6118316517.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného spoločnosťou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: I. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. č. XXX/XX, E., o zaplatenie 743,68 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č. k. 9Csp/75/2018-150 zo dňa 18. februára 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania, potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti ponechal rozsudok nedotknutý.

Žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd podľa ust. § 145 ods. 2 CSP, § 146 ods. 1 CSP konanie v časti o zaplatenie sumy 100,- eur zastavil a žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu. Mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu Tatra bankou, a. s. a žalovaným bola dňa 13.08.2011 uzatvorená zmluva o bežnom účte fyzickej osoby a poskytovaní ďalších produktov a služieb k tomuto účtu, ktorú posúdil ako spotrebiteľskú a právny vzťah založený predmetnou zmluvou ako vzťah spotrebiteľský podliehajúci právnej úprave zákona č. 129/2010 Z. z. a Občianskeho zákonníka. Ďalej mal preukázané, že dňa 04.12.2017 bola uzatvorená medzi Tatra bankou, a. s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom zmluva o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bola aj pohľadávka voči žalovanému. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách pre platné postúpenie pohľadávky banky voči žalovanému tým, že nepreukázal, že jeho právny predchodca Tatra banka, a. s. zaslala žalovanému písomnú výzvu na splatenie splatného dlhu, s ktorým žalovaný bol napriek výzve v omeškaní viac ako 90 dní. Žalobca taktiež nepreukázal, že žalovaný vyslovil súhlas s postúpením pohľadávky, ktorú voči nemu mala banka. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní úspech, nepriznal nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

2) Proti tomuto rozsudku v časti, v ktorej súd žalobu zamietol, ako aj v časti závislého výroku o trovách konania podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalobe vyhovie, resp. ho zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že žalovaný bol podaním označeným ako Výzva pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 02.11.2015 upozornený postupcom, že

voči žalovanému eviduje pohľadávku, s ktorej úhradou je v omeškaní. Splnenie podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v konaní preukázal prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok a platobnou históriou úveru. Tieto skutkové tvrdenia neboli protistranou popreté, a preto v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP ich bolo v konaní potrebné považovať za nesporné. Záver súdu, v zmysle ktorého žalobca nepreukázal, že žalovaný vyslovil súhlas s postúpením pohľadávky, ktorú voči nemu banka mala, je nesprávny. Preukázanie splnenia týchto podmienok navyše v konaní nebolo potrebné, keďže zmluvné strany si vzájomné práva a povinnosti upravili v súdenom prípade v súlade s ust. § 89 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách odchyľne od ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.

3) Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

4) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým súd žalobu zamietol, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil. Vo výroku o čiastočnom zastavení konania, odvolaním nenapadnutom, ponechal rozsudok nedotknutý.

5) Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho obsahu spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ - žalobca, konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal dokazovanie a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP). Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Rozhodnutie súdu prvej inštancie spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP z hľadiska formálnej štruktúry a obsahuje aj zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok, na ktorých súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil.

6) Prvoinštančný súd žalobu zamietol z dôvodu nepreukázania aktívnej legitímácie žalobcu z dôvodu, že žalobca v konaní nepredložil dôkaz o tom, že jeho právny predchodca vyzval žalovaného na splatenie splatného dlhu, s ktorým žalovaný bol napriek výzve v omeškaní viac ako 90 dní. V konaní nebol preukázaný ani súhlas žalovaného s postúpením pohľadávky, z ktorého dôvodu neboli splnené podmienky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách pre platné postúpenie pohľadávky. V zmysle tohto ustanovenia účinného ku dňu postúpenia, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta.

7) Odvolateľ namietal, že žalovaný bol Výzvou pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 02.11.2015 upozornený postupom, že voči nemu eviduje pohľadávku, s ktorej úhradou je v omeškaní s tým, že súd prvej inštancie mal považovať tvrdenia žalobcu za nesporné a neskúmať ich, keďže ich žalovaný v konaní nenamietol. Splnenie podmienok podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách nemal skúmať ani preto, že zmluvné strany si vzájomné práva a povinnosti upravili podľa ust. § 89 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách je ustanovením špeciálnym vo vzťahu k všeobecnej úprave postúpenia upravenej v ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka a v zmysle zásady prednosti špeciálneho predpisu pred predpisom všeobecným je prednostne aplikovateľné na právny vzťah týkajúci sa bankovej pohľadávky. Účelom daného ustanovenia bolo upraviť špeciálny režim pri postupovaní pohľadávok banky, ktorá má v zmysle citovaného zákona postavenie subjektu sui generis vzhľadom na jej špecifické oprávnenie a povinnosti vyplývajúce zo Zákona o bankách. Takýmto špecifikom je aj úprava bankového tajomstva, na úpravu ktorého citované ustanovenie nepochybne nadväzuje. Práve bankové tajomstvo je dôvodom osobitného režimu pri postupovaní pohľadávok banky. Citované ustanovenie je ustanovením špeciálnym aj vo vzťahu k ustanoveniu § 525 Občianskeho zákonníka a upravuje špeciálne prípady pohľadávok, ktoré sú vylúčené z postúpenia, teda sú nespôsobilým predmetom postúpenia. Postúpenie pohľadávky nespôsobilé na postúpenie v nadväznosti na ust. § 39 Občianskeho zákonníka spôsobuje absolútnu

neplatnosť takéhoto postúpenia, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offo, a preto námietky žalobcu ohľadom toho, že súd nemal skúmať jeho tvrdenia ohľadom splnenia podmienok pre platné postúpenie pohľadávky sú nenáležité. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách nepochybne vyplýva, že spôsobilým predmetom postúpenia je iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými, a to za predpokladu, že žalovaný bol napriek písomnej výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, a to aj bez súhlasu žalovaného. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi, pre platné postúpenie pohľadávky banky musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Vzhľadom na obsah spisu a vykonané dôkazy je nepochybné, že postúpená pohľadávka z dôvodu nepreukázania súhlasu žalovaného s postúpením a ani doručenia výzvy na splatenie dlhu žalovanému nebola v čase jej postúpenia pohľadávkou spôsobilou a možno tak súhlasiť so záverom prvoinštančného súdu o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na uplatnenie nároku.

8) Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval aj na ust. § 89 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a v tej súvislosti na znenie bodu 4.2.10 Všeobecných obchodných podmienok Tatra banka, a.s., z ktorého malo vyplývať, že zmluvné strany si práva a povinnosti upravili odchyľne, je potrebné dať do pozornosti, že citovaná právna úprava v čase uzatvorenia zmluvy nebola účinná (ust. § 89 ods. 1 bolo účinné až od 10.06.2013). Navyše odhliadnuc od uvedeného, v prípade spotrebiteľských zmlúv medzi bankou a spotrebiteľom platí, že banka sa nemôže odkloniť od ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v neprospech spotrebiteľa, nakoľko takýto odklon by znamenal zhoršenie postavenia spotrebiteľa v zmluvnom vzťahu, čím by boli porušené ustanovenia Občianskeho zákonníka (ust. § 52 ods. 2, § 54). Uvedené dojednanie by bolo preto s poukazom na ust. § 39 OZ absolútne neplatným, ktorá skutočnosť by spôsobila neplatné postúpenie pohľadávky.

9) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný mal v odvolacom konaní úspech, patrila by mu náhrada trov, ale keďže ostal v odvolacom konaní nečinný (zo spisu nevyplýva, že by mu nejaké trovy vznikli), súd mu nárok nepriznal.

10) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).